

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Isidorvs Conf. 12. Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

130 VITA SANCTORVM 12. Martij,
illum etiamnum, & immortalem vivere in suis li-
bris dicemus. Ex Surio.

*Totis medullis cordium, totis precordiorum affecti-
bus, & votis omnibus MARIAM veneremur, quia
sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit
per MARIAM. S. Bern. serm. de Nativ. B.M. V.*

S. ISIDORVS CONF. 12. Martij.

ISIDORVM rusticum virtus nobilitavit. Invidete
vos, quibus honorum titulos vel cunæ alienæ
donarunt, vel nummi turpiter mercati sunt. Quod
si ridere serico cachinno terræ filios lubet, cur non
eodem risu excipitis Angelos, quos ISIDORI vi-
cem, dum hic precatur, sulcare non jam aërem
pennis, sed aratro terram, custodire non jam ho-
mines, sed hominis mulos, & baculo in lupos
pugnare conspiciatis? Nimirum, quorum conspe-
ctum vos horrorem, præsentiam nauseam ducitis,
cum his nobiles cæli cives esse delicias suas pu-
tant; vos hircum interim his oletis; vobis cum
omnia adsunt, omnia desunt; at ISIDORO cum li-
buit, olla pultes dedit, & pauper mensa pauculis
structa, hospites eadem totos pauperum manipu-
los admisit saturosque dimisit. Ite jam & sceptro
imperate homunculis eimidis. Opilio noster ba-
culo rudi toti naturæ imperat, & nuac aquas jubet
ire, ubi non sunt aquæ; nunc quos vos timetis
morbos, & quam vos fugitis mortem fugat. Vos
generosos terræ vermiculos, ne in prædam cedatis
ignobilioribus vermibus, frustra myrrhæ armant,
frustra balsama propugnant. At ISIDORVM annos
ab obitu CCCC. & L. integrum servavit virtutis
odor, quando laudes illius pleno ore campana æra
opte motu impulsæ cantarunt. Rectè igitur no-
bilitatem

bilitatem hanc anno M. DC. XXIII. Greg. Pon. Max. Cælitum honoribus condecoravit. Vos quoque qui largo pulmone nequicquam nobiles spiritus spumatis, è viâ cedite; Rusticus noster in cælo etiam reges præit. *Ex actis Canon.*

Si in hac vitâ dolet esse pauperem, & inhonorem, quale est in perpetuâ patriâ de contemptu dolorem, de ignobilitate penam, de nuditate opprobrium sustinere? & tunc addici penis, quando pauper ducitur ad confessum Dei, & dives trahitur ad supplicium punitorum? S. Pet. Chryl. serm. 22.

S. THEOPHANES C. 12. Martij.

PATRIA THEOPHANI urbs regia Constantino-
polis, parentes Isacius & Theodota fuerunt,
è principe ambo familiâ. In locum patris demor-
tui ipse Imperator subijt, trimulumque in aulâ suâ
omnibus disciplinis erudiri fecit. Sed animus
etiam his altiora spectabat. Quare cum nuptias,
matre ita volente, effugere non posset, domum
quidem sponsam deduxit: cæterum cum Hyme-
næus in thalamum se penetrare vellet, clausas fo-
res stratumque non sibi sed virginitati reperit.
Nempe sponsæ persuaserat jam, ut alteris nuptiis
virginitatem conjugio copularet. Id verò graviter
tulit focer, ut qui dulce nepotis nomen amabat.
Igitur velut degenerem à patriâ virtute apud LEONEM
Imperatorem ignaviæ accusavit THEOPHANEM.
Idemque, ni vestigiis Majorum insisteret,
oculos effossurum se minatus, ut vinctum man-
do teneret (nam solitudinem cogitabat) aovis ho-
norum dignitatibus oneravit. Sed mortuo Leone,
cum rectius Irene mulier Imperium administra-
ret, THEOPHANES inter Monachos, conjux inter
Virgines